

EGGER

Woensdag 15 sept.

Vertrek.

Bij opstapplaats Rozenoord was het om 8.00 uur al gezellig. Er was een weerzien met oud-reisgenoten en kennismaking met de nieuwkomers. Om 8.15 uur arriveerde de bus, die eerder op het station een aantal reisgenoten had opgehaald. Ook hebben we hier kennis gemaakt met Gabriëlle, onze Hongaarse reisleidster. Vol goede moed vertrokken 37 personen aan een spannende reis naar het verre Eger in Hongarije.

In Venlo vond onverwacht een chauffeurswissel plaats en kwam, Roy, onze vaste chauffeur aan boord. Na een kwartiertje vertrokken we aan een reis met veel oponthoud.

Door verkeersongelukken en wegwerkzaamheden ontstonden er regelmatig files, zodat we een uur te laat aankwamen op ons lunchadres, **Hotel Restaurant Brunnenhof in Weibersbrunn.**

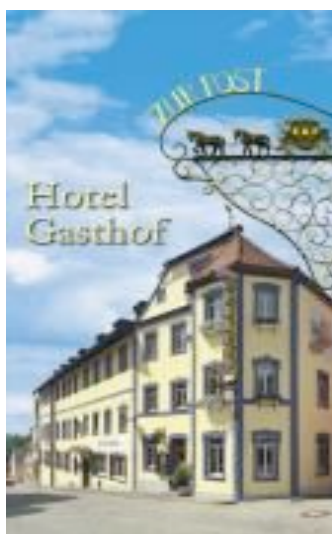
We hebben daar heerlijk geluncht in een prachtige, met beelden versierde, zaal.

Achter het restaurant was een schitterende tuin met de Hauskapelle Christophorus en de Mariëngrotte.

*Es kann so viel am Tag gescheh`n
Wer weiss, ob wir uns wieder sehen.*

Anton Dosenberger

Om 16.00 uur vertrokken we richting **Velburg** waar we om 19.00 uur aankwamen, bij het Hotel zur Post. Na het inchecken (kamer 101), gingen we aan tafel voor het diner. We lagen al vroeg onder de wol (21.30 uur), want de volgende ochtend moesten we vroeg uit de veren. Er stond ons nog een lange reisdag te wachten.

Vlak bij ons hotel stond het prachtige Rathaus van Velburg, met daarin een leuk klokkenspel. Ieder eerste kwartier sloeg de klok één keer, het half uur twee keer en om kwart voor drie keer.

Bij het hele uur sloeg het eerst vier keer en daarna met een ander kloggeluid het aantal slagen van dat uur
Ik heb dat ding die nacht heel vaak gehoord !!

Donderdag 16 sept.
Op naar Hongarije.

Vroeg op, want vanaf 6.30 uur moest er ontbeten worden. Omdat er nog flink wat kilometers te gaan waren naar Eger, vertrokken we al om 7.30 uur.

Bij **Passau** zagen we voor het eerst de Donau, We zouden deze op een na langste rivier van Europa nog vaak tegenkomen. Iedere iets bredere sloot zou vanaf nu ten onrechte "Donau" worden genoemd.

Om 9.33 uur bereikten we de grens met Oostenrijk
Op weg naar Wenen zagen we de **Abdij van Melk**,
een prachtig barokke Benedictijnenklooster ontstaan in
de 11de eeuw en herbouwd tussen 1702 en 1736.
Het was o.a. een rustplaats voor reizigers door heel Europa
Ook keizerin Sissi had er een kamer.
Het gebouw heeft een lengte van 320 m,
en de koepel is 68 m hoog.

Om 12.00 uur kwamen we aan op ons lunchadres
van die dag, **restaurant Rosenberger**.
Nadat we lekker gegeten hadden, hebben we
genoten van het prachtige Oostenrijkse landschap
achter het restaurant.

Rijdend door het Oostenrijkse landschap werd het uitzicht daarop heel vaak ontnomen door de geluidswallen of natuurlijke plantengroei. Gelukkig konden we daar tussendoor toch regelmatig genieten van het uitzicht en ons een beeld vormen van Oostenrijk. Opvallend vond ik velden met zonnebloemen.
Het geplande bezoek aan Schönbrunn kon wegens tijdgebrek niet doorgaan.
Vlak voor de grens met Hongarije vielen de vele windmolens op.

Om 14.45 uur bereikten we **de grens** met Hongarije.
Het land van onze bestemming hadden we bereikt.
Hier konden we ons voorzien van Hongaarse forintjes.
Er volgde een stormloop op een, van naar later bleek,
van de vele geldwisselkantoortjes. Gabrielle had
uitgelegd voorzichtig aan te doen en niet te veel euro's te
wisselen. Dat kon later ook altijd nog.
Voor €1.- kreeg je ongeveer 275 forint.

Om 20.00 uur kwamen we aan in **hotel Korona in Eger**. Inchecken en vlug naar de eetzaal, want iedereen was wel aan rust toe.

Vrijdag 17 sept.
Stadswandeling Eger.

De ochtend van de derde dag begon op luidruchtige wijze. In de hal van ons hotel zat de stemming er al vroeg in, er was een jarige in ons midden. Mevr. Tonnie Vlek vierde haar 70ste verjaardag en werd door ons allen flink toegezongen. Dit was het startsein van een leuke, drukke dag. Onder leiding van Gabrielle begonnen we op deze regenachtige dag aan een stadswandeling.

Steile trapjes afdalend kwamen we in het centrum van Eger

In de tuin stond een beeld van de **H. Elizabeth met de rozen**. Zij zorgde tegen de wil in van haar man, de koning, goed voor de armen. Op een dag had ze haar mandje weer gevuld, toen haar man haar staande hield en vroeg wat er in haar mandje zat. Ze zei dat er rozen in lagen en toen de koning keek of dat ook zo was, bleken er werkelijk rozen in te zitten.

Vervolgens liepen we door naar de **basiliek van Eger**.

Na een klimpartij van 59 treden bereikten we de ingang van dit imposante gebouw. Bovenaan stonden 4 standbeelden. Een van de eerste katholieke koning Stefan en van Laszlo en ook nog van de H. Petrus en Paulus.

De schilderijen in de koepel waren indrukwekkend. Achter in kerk was een enorm orgel waarop regelmatig concerten gegeven worden.

Vanuit de ingang van de basiliek keek je recht op **het Lyceum**. Na een heleboel gehakketak tussen Hongarije en Oostenrijk mocht dit gebouw uiteindelijk dienst gaan doen als universiteit.

Het bevat een beroemde bibliotheek met daarin een bijbel voor eskimo's, een brief van Mozart en Goethe. Tegen het plafond is rondom een historisch tafereel te zien met alle belangrijke figuren uit die tijd. Helemaal bovenin de koepel is een sterrenwacht gevestigd met het beroemde camera obscura. We kregen hier het boekje "Egri panoráma" cadeau van de KBO.

Na deze indrukken van Eger was het intussen tijd geworden om weer eens een hapje te gaan eten.

Met de bus reden we naar **het restaurant Kulacs Csarda Panzio**. Aan de buitenkant al een bijzonder gebouw, maar wat ons binnen te wachten stond overtrof de stoutste verwachtingen, Niet allen de drie gangen lunch was meer dan voortreffelijk, maar het live-optreden van een zigeuner-groep was een aparte ervaring. Onze jarige werd natuurlijk getrekteerd op een serenade en nadat zij de violist bedankt had met een financiële bijdrage, was dat voor hem een teken om dat ook bij de andere gasten te proberen. Hij had die middag best een leuke bijverdienste.

Na de lunch was er in het programma eigen inbreng aangebracht. Je kon een rondje door de winkelstraat van Eger maken of eventueel nog andere bouwwerken gaan bekijken, Ook was er de mogelijkheid om een thermaal zwembad te bezoeken. Na wat omzwervingen kwamen we terecht bij het **Turkse bad**, qua inrichting en opzet gelijk aan de Turkse baden van 400 jaar geleden. Het bad maakt gebruik van “geneeskrachtig” water uit een bron onder het bad.

's Avonds om 17.00 uur was er voor ons in het dorpje **Dédestapolcsány** een bijzondere muziek-avond georganiseerd. Hier maakten we ook kennis met Michel Daenen. Een gedeelte vond plaats in het kerkje en een ander deel in de muziekschool.

In het kerkje werden een paar liederen op piano, cello en dwarsfluit ten op prachtige wijze ter ore gebracht. In de muziekschool trad een blokfluit ensemble op. Hierna vergastte de pastor ons op een ware koekjes stortvloed. Er volgde ook de eerste kennismaking met de **palinka**.

Om 19.30 stapten we weer in de bus naar Hotel Korona voor ons diner. Het was weer een volle dag.

Zaterdag 18 sept.
Tardona.

Het ontvangstcomité staat al klaar.

Voor de bijzondere Transsylvaanse poort staan Karin, Michel, de voorzitter van de plaatselijke culturele vereniging en de burgemeester.

Na de koffie met “een paar hapjes” vertelden Michel en Karin over hun centrum Move to Balance. Een plek om zowel lichamelijk als geestelijk tot rust te komen in de rustige en mooie omgeving van hun 60 ha grote centrum.

Het dorp Tardona heeft 1200 inwoners. Er zijn weinig jongeren en er is veel werkloosheid.

Wel zijn er in Tardona 6 kruidenierszaken en 3 kroegen.

Om deze hoeveelheid zoetheid te verteren bezochten we **Jókai Mór** museum in zijn eigen straat. Jókai Mór (1825-1904) wordt gezien als een van de grootste schrijvers van Hongarije. Hij was er 1,5 jaar ondergedoken en goed bevriend geraakt met de pastoor tegenover. Hij schreef in die tijd over Tardona en noemde de bosrijke omgeving inspirerend.

Voor de lunch in de conferentie zaal brachten we ook nog een bezoek aan **een afweergeschut basis** uit de tijd van de koude oorlog. De industrie van het achterliggende land moest beschermd worden.

Na de lunch vertrokken we met de bus naar de ontmoetingsruimte met de leden van de plaatselijke culturele vereniging.

Om droge voeten te houden was er een speciaal verhard pad aangelegd.

De groep werd volgens vooraf aangegeven voorkeuren ingedeeld en ging aan de slag in de workshops. Natuurlijk mocht ook bij de andere groepen gekeken worden, zodat we een aardige indruk konden krijgen van alle activiteiten. Het werd een gezellige, vrolijke middag met heel aardige, maar niet te verstane mensen.

Hier een aantal **Hongaarse mensen** die ons op een aangename manier hebben bezig gehouden.

Palinka en rode wijn gingen er goed in. Al snel raakten we de tel kwijt en was het moeilijk kiezen !!

Petje af, wat zijn daar een berg aardappelen geschild voor de goulash.

Hier werd rustig en ernstig gewerkt aan de servetten waarop onze initialen geborduurd werden..

Nog even wachten, dan vertoon ik mijn kunsten. De pannenkoeken vlogen door de lucht en werden vakkundig opgevangen.

Met grote overgave werd er gezwoegd op de Hongaarse tekst, het klonk heel overtuigend.

Tijdens alle drukte was er ook een moment van rust.

En dat alles vond zijn bekroning `s avonds bij het gezamenlijke diner en de gezellige feestavond die er op volgde. De medewerkers werden bedankt en kregen allen een leuke attentie met dingetjes uit Bergen op Zoom. Om 20.00 uur werden we uitgezwaaid en vertrokken we weer naar ons hotel.

Zondag 19 sept. Eger , Lillafüred en Tokaj

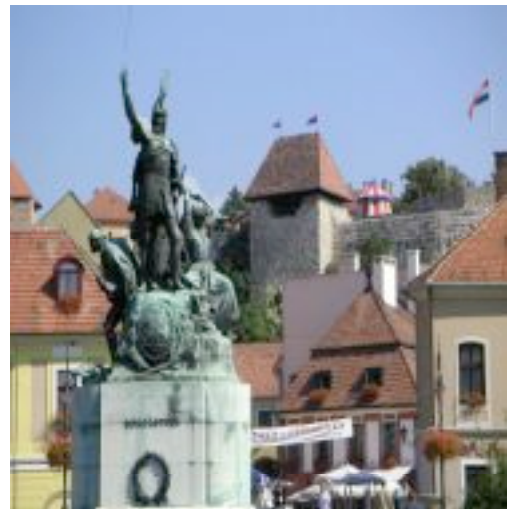
In 1552 werd de stad door een grote Turkse legermacht omsingeld. Onder leiding van **István Dobó** vochten 2100 soldaten, vrouwen en kinderen tegen een overmacht van 80.000 soldaten . Mede door hun heldhaftigheid en een gangenstelsel van 300 km. onder de burcht hielden ze meer dan 50 jaar vol. De naam van de bekendste wijn uit Hongarije, **Egri Bikavér** (wat stierenbloed) betekent, komt voort uit de legende over deze overwinning.

Vanaf de burcht had je een fantastisch uitzicht over de stad.

Plein vernoemd naar de aanvoerder van de opstand tegen de Turken en zijn standbeeld daar op.

Na het einde van het tweede deel van de stadswandeling vertrokken voor een verkenning van het **Bükkgebirge**. Een tocht door een gebied waarvan we niet veel konden zien, omdat we aan alle kanten waren omgeven door bomen. Echter aan het eind van de tocht in **Lillafüred** zagen we een prachtig kasteel aan de voet van een meertje.

In dit kasteel hebben we een heerlijke 3-gangen lunch genoten in een zaal met prachtige glas in lood ramen.

Daarna hebben we een wandeling gemaakt rondom het kasteel. Er stond een leuk bronzen beeldje, wat met meerdere reisgenoten op foto werd vastgelegd.

Naast het kasteel ging een pad naar beneden naar een waterval. Ook hebben we de **Anna Cave** (een drupsteengrot) bezocht.

Om 15.00 uur vertrokken we richting **Tokaj**, daar stond een wijnproeverij op het programma. Op de plaats waar de Bodrog en de Tisza samenvloeien ligt Tokaj, op slechts 65 km. van de grens met Oekraïne.

Het stadje is bekend om zijn witte wijnen. Rákóczi maakte de beroemde wijn waarvan Lodewijk XIV zei: "de wijn van de koning en de koning onder de wijnen". De wijnkelder waarin we diverse witte wijnen hebben geproefd wordt de "ridderzaal" genoemd, omdat hierin meerdere koningen zijn gekroond.

Daarna weer in de bus en op weg naar ons laatste diner in hotel Karona.

Maandag 20 sept.
Op weg naar huis via Boedapest en Wenen.

Klaar voor de start. Alles weer gepakt kan de bagage weer in de bus gestapeld worden.

Ons verblijf in Eger zit er op en iedereen begint vol goede moed aan deze trip. Het belooft vandaag een lange tocht te worden. We vertrekken om 8.00 uur uit Eger en hopen vannacht weer Velburg Duitsland te gaan slapen. Een Hongaarse chauffeur brengt ons tot Győr.

Om 9.45 uur komen we aan in **Boedapest**.

De hoofdstad van Hongarije wordt door de Donau gescheiden in de delen Boeda en Pest. Sinds 1873 zijn delen samengevoegd tot het kloppende hart van dit land. In alles veruit de belangrijkste stad. Het telt ruim 2 miljoen inwoners.

Op het **Heldenplein** is ter herdenking van het 1000-jarig bestaan het Millennium-monument gebouwd. De bouw duurde van 1896 tot 1922. Het bestaat uit een zuilengalerij in een halve cirkel, met de standbeelden van de 7 Magyarenvorsten in het midden. In een halve kring daarrond staan de grote standbeelden van een aantal beroemde Hongaren, die de geschiedenis van het land beïnvloed hebben. Het geheel wordt bekroond door een 45 m. hoge zuil met op de top de aartsengel Gabriël.

Voor deze zuil is een ruitersstandbeeld van vorst Arpad opgericht, waarbij medestrijders hem omringen.

In de halve zuilenrijen staan de belangrijkste koningen van Hongarije.

Het gonsde er van de toeristen en allerlei mensen die daar een slaatje uit wenste te slaan.

Ter gelegenheid van het Millennium feest is in 1896 ook gestart met de aanleg van de metro. Deze is de oudste van het Europese vasteland. Londen was 2 jaar eerder gestart.

Om 13.30 uur komen we in **Wenen** aan.

De stad vernoemd naar het riviertje de “Wien”, maar beter bekend als de stad aan “der schönen blauen Donau”.

De hoofdstad van Oostenrijk dat pas na het einde van de eerste wereldoorlog in 1922 een zelfstandige staat werd.

De stad is het centrum van de klassieke muziek en opera. Mozart, Beethoven, Schubert, Strauss sr. en Strauss jr. en nog vele andere beroemde componisten hebben hier gewoond en gewerkt.

De Wiener Sängerknaben, het jongenskoor opgericht in 1498, zingen werken van Mozart, Schubert en Haydn.

De Lipizzaner paarden van de Spaanse Rijkschool zijn wereldberoemd.

En natuurlijk !!

De **neptunusfontein**, waar vanachter een watergordijn een kijkje op het paleis gegund is.

De **Gloriette** (frans voor “gebouw in een tuin”), op 60 m. hoge heuvel gebouwd in 1775 als ontmoetingsruimte en uitkijkpunt over de tuin.

De naam “**Schönbrunn**” (“mooie lente”), heeft zijn wortels in een geboorde put waaruit water werd gebruikt voor de rechtbank.

De naam komt voor het eerst voor op een factuur uit 1642.

Het gebouw omvat ± 1400 kamers, waarvan er 40 te bezichtigen zijn.

De beeldhouwde tuin tussen het paleis en de Neptunusfontein wordt de Grote Parterre genoemd en wordt omgeven door **32 sculpturen** gemaakt tussen 1773 en 1780 die goden en deugden voor stellen.

Het complex omvat ook nog: `s werelds oudste dierentuin 1752
een orangerie 1755
een arboretum, het Palmenhuis.

Na deze indrukwekkende stop vertrokken we om 15.15 uur uit Wenen naar ons hotel in Velburg. Vertrokken in Eger Hongarije, dwars door Oostenrijk en slapen in Duitsland, wat een dag!!

Dinsdag 21 sept.
Op weg naar huis.

Iedereen was zich ervan bewust dat de laatste etappe was aangebroken.
Aan alles komt een laatste keer.

In dit hotel gebruikten we onze laatste lunch.

Kort daarna brak de tijd aan van **afscheid nemen en bedanken** aan. Dit gebeurde op aparte wijze.

Als eerste kwam onze **chauffeur Roy** aan de beurt.

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan
En jouw tijd is gekomen om van ons weg te gaan.

Dat we zonder problemen hebben kunnen reizen,

daarvoor moeten we jou prijzen.

Door kiptips en deskundig chauffeurs

Heb je onze reis weten op te fleuren.

Om onze dankbaarheid te uiten

Heb ik een envelop met wat duiten,

Die ik je namens de KBO overhandig,

Een hand krijg je later, dat is nu niet zo verstandig.

Daarna was het de beurt aan **reisleidster Gabrielle**.

Was dat even schrikken,
Toen je in dat verre B.o.Z. 40 mensen op moest pikken.
Voor voorbereiden was weinig tijd,
dus gooide je jouw kennis van Hongarije in de strijd.
Je was steeds voor ons in de weer
Vertalend keer op keer.
Voorop lopend,
entreebewijzen kopend,
koffiezettend in de bus,
al met al een hele klus.
Je had heel wat met ons te stellen
Als je het een en ander aan ons wilde vertellen.
Maar met of zonder pianospel
lukte het na een poosje wel
om ons stil te krijgen,
zodat je weer wat kon uitleggen of beschrijven.
Je had het goed voor elkaar
en zijn we ook jou erg dankbaar.
Daarom voel ik me dan ook zeer verheven
dat ik je deze envelop namens de KBO mag geven.
Ik geef je nu een hand en een zoen
vereerd dat ik dat mocht doen.

Daarna was het de beurt aan onze **reisorganisatoren Kees en Corrie**.

Als dank voor deze onvergetelijke reis werden zij terecht in het zonnetje gezet.
Corrie omhangen met de versierselen van de Reisclub met de daarbij horende prijs en
Kees omhangen met de tekenen van de „Bergse Krab“.

De reis vervolgend over Belgisch grondgebied kwamen we rond 18.00 uur aan in Bergen op Zoom. Na een „houdou“ en tot ziens ging iedereen zijns weegs.

De geschiedenis van Hongarije in een notendop.

Lang voor Christus trok een nomadenvolk uit Azië richting Europa. Een deel ervan boog af richting Finland, een ander deel vestigde zich in het huidige gebied rond Boedapest.

De overeenkomst tussen het Fins en Hongaars vindt hierin zijn oorsprong.

Deze nieuwkomers noemen zich Magyaren.

In die zelfde tijd woonden aan de noordkant van de Donau een apart volkje, de Pannonianen, welke later door de Romeinen worden overheerst. Nadat de Romeinen vertrokken waren trad er een periode van grote chaos aan.

Aan het eind van de 9^e eeuw (896) trokken de Magyaren onder leiding van Arpad het gebied binnen en werden de belangrijkste stam in het gebied. De andere stammen gingen zich ook Magyaren noemen. In de kronieken gebruikt men de naam Hongarii, verwijzend naar de oer-Turkse naam On Gur (10 stammen) . Deze naam verbasterde tot Unghuri.

De Arpad staat aan het begin van een eeuwen lange Arpad-dynastie.

Een telg uit deze dynastie, Istvan, leefde van 967 tot 1038. In het jaar 1000 laat deze zich als eerste katholieke koning door paus Sylvester II tot koning kronen.

Rond 1300 eindigt de Arpad-dynastie en volgt er een periode waarin iedereen aanspraak op de troon denkt te kunnen maken.

Rond 1500 krijgen ze te maken met de Turken.(Bodo en de burcht van Eger) .

Als de Turken rond 1700 worden verslagen door een leger onder aanvoering van de paus krijgen de Habsburgers de touwtjes in handen.

Uit die periode spelen de verhalen van keizerin Sissi.

Na de eerste wereldoorlog wordt de Hongaarse radenrepubliek uitgeroepen en in 1920 verliest Hongarije tweederde van het oorspronkelijke grondgebied en ontstaat het huidige Hongarije.

Na de tweede wereldoorlog komt het land onder Russische invloed en beleeft in 1956 de demonstratie van studenten.

Na de val van de muur en instorting van het IJzeren Gordijn volgt Hongarije een meer westers gerichte lijn, welke in 1999 leidt tot toetreding tot de NAVO en in 2004 tot lid van de Europese Unie.

Met dank aan:

Kees en Corrie van de KBO reiscommissie voor deze geweldige reis.

Gabrielle voor de begeleiding en tolken.

Roy voor de voortvarende manier van rijden.

Een tevreden toerist

Adrie Aarts.